

Dimecres IV de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 12,44-50): En aquell temps, Jesús va cridar: «Els qui creuen en mi, més que creure en mi, creuen en el qui m'ha enviat; i els qui em veuen a mi veuen el qui m'ha enviat (...). Jo no he parlat pel meu compte; el Pare mateix que m'ha enviat, m'ha manat què havia de dir i de predicar (...)».

Qui veu el Fill veu el Pare

+ Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui llegim que creure Jesús i veure'l és creure i veure el Pare. Si el text digués solament: "el qui creu en mi, no creu en mi", seria contradictori. Si digués: "el qui creu en mi, creu en aquell que m'ha enviat" remetria a la vegada a Jesús i al Pare que l'envia, i seria molt clar.

Per què, doncs, Jesús intercala una afirmació negativa ("no creu en mi") la qual cosa, d'entrada, dificulta la comprensió del que transmet? La resposta és: perquè Jesús, si bé no és diferent del Pare, sí que és "distint" del Pare: ens trobem davant una de les expressions del misteri trinitari. Així doncs, Jesús, alhora, no és el Pare (és el Fill), és el mateix que el Pare (és Déu) i es criatura com nosaltres (és home).

—Senyor, doneu-me una fe profunda i una empatia totalment amorosa per a estimar-vos com Home perfecte, com el sant de Déu.